

Reklamacije za list so poštne proste.

Inserati: Enostopna petit vrstica 30 v; pojmom prostor 50 v; razglaši in poslano vrstica po 60 v; večkratni objavi po dogovoru primeren popust.

NAPREJ

Glasilo jugoslov. socialno demokratične stranke.

V Ljubljani, pondeljek dne 8. aprila 1918.

št. 79.

Leto II.

Dr. Ravnihar in slovenska socialna demokracija.

Voditelj jugoslovanske demokratske stranke je 10. marca na kamniškem shodu izrekel besede: »Neobhodno je potrebno, da se mišljenje in načela druge stranke ne mečejo v blato.« Zastopnik iste stranke v državnem zboru dr. Ravnihar pa je deset dni pozneje na shodu železničarjev v Ljubljani očital voditeljem socialne demokracije slovenske, da so popolnoma odvisni od Dunaja, ker dobivajo od tam podporo in zato morajo plesati kakor se jim gode. Tako poroča »Slovenski Narod«. Stavljam vprašanje: »Kake podpore in kdo jih dobiva? Zakaj in kako smo odvisni od Dunaja?« Očitanje dr. Ravnihara je trivialno in zavratno. Vprašamo: »Ali pozna zgodovino razmerja slovenske socialne demokracije z nemško, ali ne?« Ako jo pozna, potem je hotoma in vedoma iz preprostega demagoštva govoril neresnico. Gre mu, da zapelje železničarje na pohitno pot svoje meščanske stranke. Ako pa ne pozna naše zgodovine, potem je govoril kot brezmiseln agitator. Zahtevamo jasen odgovor, sicer ga bomo morali imeti za nemožatega človeka, ki ne zaslubi nobenega ogovora več.

Železničarjem pa to le: Delavci, ki le kolikaj poznajo zgodovino delavskega gibanja na Slovenskem, dobro vedo, da je bil slovenski železničar težák, preganjan in izkoriscan kot živila od meščanstva, ali je bilo že nemško ali laško ali slovensko. Leta 1889. se je ustanovila socialno demokratična stranka. V to centralistično, v jedru nemško stranko, stopili so prostovoljno češki, poljski, laški in slovenski delavci. V solidarni skupni politični in gospodarski organizaciji so dosegli prve priporitve delavske svobode. Prostovoljno so prispevali za močno zgradbo centralne organizacije, vedoč, da je le od te odvisna bodočnost delavca. Leta 1897. so izvojevali delavci prve politične pravice in že leta 1899. je nemška socialna demokracija sama postavila na program strankarskega zbornika narodnosti vprašanje, ter se je sklenil brnski program, t. j. priznavanje avtonomije posameznih narodov kakor svobodo posameznega državljan. Od takrat naprej je vsaka avtonomna narodnostna skupina zgradila prosto svojo organizacijo brez vtipkanja in vpliva nemške socialdemokracije, kakor je sama hotela in znala. Vse pridobitve v gospodarskem in socialnem oziru zahvaljujti imajo železničarji svoji centralizirani organizaciji pod nemškim vodstvom. Pod tem so narasle politične in strokovne organizacije po celi Avstriji. Čehi kot industrialni narod so prišli prvi do lastne denarne moči in je zaraditega nastal spor med nemško centralizacijo in avtonomno skupino. Čehi svesti si, da z lastnimi dohodki lahko gospodarijo, so se ločili. Razcepiti strokovnih organizacij moral je slediti politična. Izrabljanje narodnostne ideje razdvojila je tudi Pollake. Kaj je danes uspeh tega separatizma? Ali ga ne čutijo rav-

no češki in slovenski železničarji najbolji na svojem lastnem životu? Ali ni ravno separatizem omogočil vladu in železniški upravi, da se z železničarji igra kakor mačka z miško? Razprtji so danes češki in nemški in slovenski železničarji in lahka je pot železniški upravi, da vsljuje nemške nacionalne železničarje kamor boče. Ne stoji nasproti enota mogočna organizacija vseh železničarjev brez razlike narodnosti, ki bi bila edina v stanu postaviti se uspešno v bran! Kako si mislijo narodni železničarji bodoč boj za enakopravnost, ko so na svojem shodu na predlog svojega gospoda predsednika sklenili »pretrgati vse stike z nemškimi organizacijami — ker so bile vedno slovenske organizacije odločilne in so odločevalne, a so imeli vendar le Nemci ves doberk.« Kaj so morda slovenske organizacije odločevalne same na korist Nemcev? Ali morda mislijo slovenski železničarji, da s svojimi brezsilnimi sklepni in s svojim lahkomiselnim obnašanjem separatizma izsilijo kaj od vlade? Ali ne tirajo svoje nemške tovarise na ravnost v nacionalistični tabor in pod okrilje vlade? Nemški železničar dobro vede, da mu bo odslej kazalo priznavati se nacionalistom, saj ga železničarska uprava tem gotove je poslje na najboljša mesta med slovenske in češke železničarje, da jih izpodriva in nadzira. Wieser za Wieserjem pride vsled sistema separatizma v češko in slovenske kraje. Slovenski železničar si kuje lastne verige s taktiko nacionalističnega separatizma. Češki strokovničarji že gorko obžalujejo svoj separatizem! Dosegli bi vse avtonomne pravice v skupni organizaciji, ako so se naslonili na slovensko, italijansko, poljsko in rumunsko skupino in z njimi vred organizatorično premenili centralno strokovnih društev.

Klofač, voditelj čeških narodnih socialistov, se je proglašil že očitno za razredni boj, kot edino mogočo taktiko češkega delavstva. Ko se drugim odpirajo oči, slovenski železničarji trpe, da pride zastopnik slovenskega malomeščanstva, žalf voditelje socialne demokracije premilevanje public buržauzne fraze, ki se trosijo od nacionalističnih demagogov! Kakor nemški nacionalci svojim socialnim demokratom očitajo odvisnost od Slovanov, tako češki in slovenski cbratno. Ali ne uvidevajo slovenski železničarji banalnega demagoštva? Ali ne vidijo, da je separatizem delavstva izdajalstvo nad interesom slovenskega železničarja, končno tudi izdajalstvo narodne stvari? Vsa bodočnost je v ljudski masi! Ta pa bo imela svojo veljavno edino le v organizirani enotno veliki delavski stranki, ki ne more biti druga, nego socialna demokracija, internacionalna, revolucionarna in razredna.

Dr. H. Tuma.

Narodni svet.

2. — Z Dunaja objavlja v Glasu S. H. S. dne 4. t. m. zanimiv članek, kjer čitamo med drugim tudi to-le:

»Posvetovanja 24. marca 1918, v Ljubljani, so se vršila med poslanci izvrševalnih odborov S. L. S. in narodno-napredne stranke, so prinesla sporazum v vseh

načelnih vprašanjih. Nasprotstva med tem strankama so bile svoj čas vzrok, da se tako skupna organizacija ni dala sprovesti. Tržaška in istrska narodna organizacija sta bili vedno vneti za koncentracijo. Pričakovati je tedaj brže rešitve formalnih vprašanj, da bo ljubljanski oddelek »Narodnega odbora« kmalu gotov. Dalmacija je v reorganizaciji. Vsled posebnosti njene situacije je pa je treba prepustiti, da se slobodno odloči, na katero sekcijo se hoče nasloniti. Tu imajo le praktični razlogi veljavno.

Nadaljnje vprašanje je sodelovanje soc. demokracije. V Zagrebu je pri ugotovitvi minimalnega programa skupnih načel aktivno pomagala hrvatska socijalistična stranka. Odziv tudi pri ljubljanski stranki ni bil neugoden. Le ta pa je že prej (neslužbeno) izjavila, da se ne more vezati v »Narodni odbor«, ker še vedno upa na zopetno ustanovitev internationale, ki bo potem poklicana, da da taktično smere stranki. Dogodki zadnjih tednov (zlasti odziv nemškega socializma na rusko razročenje in glasovanje nemške stranke za avstrijski proračun) so pač to nado z novimi potisnili nazaj. Noben nacionalec nima nič proti temu, da delavstvo išče za razredne svrhe in uresničenje politične demokracije kooperacijo preko narodne organizacije, a nikakor ni mogočo priznati kompetence internationale v vseh onih vprašanjih, ki jih naj narod reši po načelu samoodločbe sam zlasti glede državne pripadnosti in glede oblike države. Po oni isti neslužbeni izjavi bi stranka sodelovala le od slučaja do slučaja. Ni dvoma, da bo vse to v kratkem prišlo do popolne pojasnitve.«

Na ta izvajanja moramo priponiniti, da je bila na posvetovanje, ki se je vršilo dne 3. marca t. l. v Zagrebu, naša bratska hrvaška stranka vabljena in se je posvetovanja tudi udeležila. Na posvetovanje, ki se je vršilo v Ljubljani dne 24. marca ni bila naša stranka ne osebno in ne oficiellno vabljena, ter tudi do danes še ni obveščena, na kakšni podlagi se je dosegel popoln sporazum. Popolnoma je pa napačna trditev, da stoli slovenska soc. demokracija na stališču, da naj internacionala določi smere taktike v vprašanju narodnega sveta, zakaj v tem oziru smo popolnoma na jasne. Tudi smo že naglašali, da je zagrebška izjava v soglasju z nazori naše stranke.

Ce pa ljubljanski gospodje mislijo, da nas ni treba vabiti k takim posvetovanjam, jim svobodno, svobodno jim tudi, če iščejo prazne izgovore — mi nismo užaljeni, marveč gremo po svoji pošteni poti naprej. pride pa čas, in prav kmalu, ko nas bodo potrebovali.

Politični pregled.

— Vprašanje prehrane. Budimpeštaški »Világ« je prejel z Dunaja informacijo o kronske svetu, ki se bo te dni obdržaval, da se bo na tem svetu odločilo zlasti važno vprašanje aprovizacije cele monarhije. Odločilo se bo, kako naj se razdelijo zaloge v Ukrajini in v Romuniji. V Ukrajini je zelo težko prisiliti kmete, da iz-

lerja za propagandista dejanja. Nič pa ni bolj zimotnega kot to. Propaganda dejanja skuša s svojim pretresujočim učinkom konkurirati dejanski ali le domnevani slabosti ideje. Za Frica Adlerja pa ni silnejše moči kot one idej, ki koreninjo v dejanskih razmerah in izhajajo iz njihovega spoznanja. Posvetil ni svojega življenja propagandi dejanja, marveč propagandi svojih idej. Pri tem je njegova propaganda idej seve bila tudi propaganda dejanja, v toliko, v kolikor sta bili zani teorija in praksa združeni v neločljivo enoto...«

Robert Danneberg je zbral Adlerjeve spise. V uvodu pravi, da izdaja Fric Adlerjeve spise in članke zato, da bi pomagali služiti veliki ideji, za katero je Adler vse dal, namreč temu: da pripelje proletarijat k zavesti svojega položaja in svoje naloge, da postane proletarijat duševno in fizično zmožen za boje, da bo triumfiral nad svojimi sovražniki in da bo izpremenil svet robovanja in vseje v državo svobode in miru.

Najzanimivejši je oni oddelek knjige, ki obsega v celoti 216 strani, ki prinaša članke Adlerjeve iz dobe od oktobra 1914 do oktobra 1916. Ti obravnavajo najbolj pereča vprašanja, in sicer: Kaj je internacionalizem, socialna demokracija v Nemčiji in vojna, socialna demokracija v Franciji in vojna, internacionalna dejanja, namen in svrha socialne demokracije, pismo na Huysmann, ideje I. 1879. in ideje I. 1914.

Knjiga »Die Erneuerung der Internationale« je lepa knjiga. Podača prav obilo najraznovrstnejšega čita. Vse delavske biblioteke naj si jo nabavijo. Naroča se pri Ignac Brand et Co. na Dunaju. — V mnogih spornih vprašanjih današnjih dne, ko prihajajo najrazličnejši osrečevalci in priovedujejo nove evangelije, se bo vsakdo s pridom zatekel k spisom Frica Adlerja. S prepričevalno besedo mu bo Fric Adler povedal:

»En problem je v prvi vrsti, ki nam ga je rešiti, namreč problem razredne države. V našem boju si korak za korakom pridobivamo novih pozicij, ali vso moč, ves čas moramo uporabiti, da ta problem končno razrešimo s tem, da ga spravimo s sveta. Ne smemo počivati, ne memo oddihha iskat poprej, dokler nismo dosegli odprave razredne države, odprave kapitalistične družabne uredbe. Najvažnejše kulturno delo, ki ga more dandasne proletarec vršiti, je ono v socialno demokratičnih organizacijah...« (Str. 212.)

Naj bi Friderika Adlerja knjiga našla med našimi sodrugi mnogo paznju čitateljev, naj bi utrdila vero v boljšo bodočnost delavskega razreda in naj bi dala delavstvu zavest, da je mogoče izpremeniti človeško družbo tako, kot je to mislil Friderik Adler — da prenese svet robovanja in vojen in nastane svet svobode in miru.

A. K.

LISTEK.

Obnovitev internationale.

Dne 21. oktobra 1916 je ustrelil dr. Friderik Adler, sin Viktorja Adlerja, avstrijskega ministrskega predsednika grofa Stürgkh. Vse časopise je hitelo pričevati javnosti, da se je zgodilo dejanje blaznega človeka. Atentat naj bi bil* čin blaznega in ne — čin, ki ima velik politični pomen. Dne 18. in 19. maja 1917 pa je stal Friderik Adler pred dunajskim izjemnim sodiščem. V spominu nas vseh je govor, ki ga je obtoženec govoril. Nismo sicer zvedeli vsega, kar je ta dva dni atentator povедal; cenzura je dovolila le izvleček; stenografski zapisnik izide pozneje! Razsodba se je glasila: smrt na vesalih. Najvišje sodišče je dne 24. julija 1917 zavrnilo mnenost pritožbo, nakar je cesar dne 2. septembra izpremenil smrtno kazeno v 18letno težko ječo.

Zaprta so se vrata za mladih življenjem. — Njegovi priatelji, ki so se vedno glasili k nemu, so izdali knjigo, ki so jo naslovali: »Die Erneuerung der Internationale« (Obnovitev internationale), v koji so zbrali Friderika Adlerja spise in članke iz vojne dobe.

Karl Skautský je napisal knjigi lep predgovor, v katerem pravi med drugim: »Mnogi so smatrali Frica Ad-

prot. 19.061.929 K v prejšnjem letu. Dividenda znaša 22 odstotkov, t. j. 66 K od akcije. Grozni siromaki so ti delničarji!

— **Vsled opelklin umrla.** Na Dobravi je prišla šestletna posestnikova hčerka Angela Peter nel preblizu ognju pod kotlom, kjer se je kuhalo za prašiče. Vnela se ji je obleka in dasiravno so ji strgali obleko s telesa, je dobila vendarle tako težke opelkline, da je še isti dan umrla.

— **Iz vlaka je padel dne 6. aprila popoldne blizu poslaje Spielberg 62 let stari poštni kočija Štefan Midorica iz Ljubljane.** Pretresel si je možgane, vrhutega je dobil rane na glavi in na levi roki.

— **Zločinski lov pred sodnijo.** Dunajski Ottakring je imel 3. t. m. svojo senzacijo. Eden najbolj poznavanih prebivalcev v okraju, Ivan Beer, poglavars takojimenovane »platzenbruderjev«, katerega so se še v mirnih časih eni zelo bali, drugi pa ga celo »občudovali«, je stal pred deželnim sodnijo. Nebrati poslušalcev in poslušalk je imel, da so se ljudje kar trli. Baje je ukradel odejo. Radi tega je bil pač prost, obsojen pa radi nevarnega groženja in javnega nasilstva ter razdaljenja straže na tri leta težke ječe.

— **Brnska krvava obsodba.** Brnski listi poročajo: Pred deželnim sodiščem se je te dni imel zagovarjati 65-letni delavec Karel Kizlink iz Klepaczowa radi zločina nevarnega pretenja. Dne 10. marca t. l. je prišel k orožnikom v Blandsko in zahteval od orožniškega postajevanja Pudika tobak. Ker se mu ni ustreglo, je rekel opetovanju: »Tako, tedaj me zaprite, drugec benc Klepaczow zažgal še danes od dveh strani; užigalic imam dovolj!« Nato so ga prijeti. Kizlink je bil spoznan v smislu obtožnici krvim in obsojen v težko ječo štiriimpol let, poestrena s trdim ležiščem mesečno.... Radi očividno razburjene opazke pa štiriimpol leta težke ječe: da, ali so tu ljudje, ki nalagajo také kazni?

— **Kakšna bo letina?** Uradno poročilo o stanju setve pravi, da močni mrazovi zadnjih dni marca niso naredili setvam škode. Jesenska setevna Ogrskem je že krepko razvita, pa tudi spomladni setvi se ni zgordila škoda. Ob tem času sploh mrzlo vreme ni redko. V sadnih vrtovih na Ogrskem so ponočni mrazovi semertanje škodovali, posebno v krajih z zgodnjim sadjem, koder ponekod že drevje cvete. V Avstriji je vobče stanje ugodno, le treba delavskih moči in gnojil ter semenskega blaga.

— **100.000 kron poneveril.** Iz Zagreba je nedavno izginil železniški uradnik Rudolf Vince, ki je poneveril 100.000 kron. Tudi njegova žena Roza Vince si je bala prilastila 75.000 K. Njeni starši, ki so bivali v breški okolici, so bili zaradi sokrivate aretovani in izročeni okrajnemu sodišču v Brežicah.

— **Prostovoljna ponudba.** Občinski zastopnika Zente na Ogrskem je sklenil ponuditi ministru za prehrano prostovoljno 40.000 metarskih stotov žita, pod pogojem, da v Zenti ne bodo rekvirirali.

— **Davek za škofove zavode v Št. Vidu.** Knežošku ljudljanskemu je davčna oblast za zavode v Št. Vidu nad Ljubljano predpisala pristojbinski ekvivalent 59.454 kron za čas od leta 1905, ko je bilo poslopje izročeno svojemu namenu, do 1915. Proti temu se je knezoško pritožil na upravno sodišče, ker bi pristojbino imeli baje predpisati šele od leta 1916 in ker cenitev poslopja ni prava; hiša da je z 1.560.567 kronami mnogo previsoko cenjena. Upravno sodišče je potožilo kot neumetljeno zavrnito iz formalnega vzroka, ker je potožnik sam zahteval sodnjsko cenitev in je torej ne more izpodbijati.

Slovenke in Slovenci

Peto leto teče, odkar se v središču Slovenije ne glasi slovenska beseda s tistega mesta, ki ji je bilo namenjeno. Pet let smo bili Slovenci brez gledališča — pet let izobčeni iz vseobčnosti kulturnega življenja. Ali se dovolj zavadem, kaj se pravi, pustiti izobrazbo svojega jezika, najočitnejšega znaka narodnosti, toliko časa vnemar? Kdor se je odrekel jeziku, se je odrekel svoji misli. Kakšna vrzel v naši duševnosti, kakšen zastanek v našem razvoju!

Gledališče je bilo, je in bo pri vseh narodih vzgajališče dobrega okusa, visoka šola lepot in vzornega jezika, zrcalo narodne duše in njene resnice. Dramatična poezija je bila vedno višek in zaključek narodnega prosvita, oder je bil povsod govorilnica najglobljih duhov preteklosti in sodobnosti. Z ljubeznijo in ponosom kažejo Čehi na svoje Narodni divadlo,

Hrvari na svoje Zemaljskokazalište, na pozitivne činitelje svoje narodne in kulturne bilance. In mi se naj svojemu gledališču samovoljno odpovemo? S tem bi se potiskali sami v kot in v temo. Sramota, da smo tako dolgo prenašali to praznino v našem življenju — grehotu, če naj ostane po naši kriviči še dalje tako.

Kriv prorok, ki trdi, da je ljubljansko gledališče samo za Ljubljancane; herostratska beseda, ki je bila izrečena pred leti: „Ako hoče Ljubljana gledališča, naj si ga vzdržuje sama; kaj ima kranjska dežela, kaj ima naš kmet od ljubljanskega gledališča?“ — Najsurovejši materializem je izgovoril to pesedo. Kulturo tako posnoviti, duha tako vprostoriti! Mar ni kultura tisti tajni fluid, ki se razteka iz živih žarišč na vse strani, spaja dušo z dušo in objema in enoti, kar bi se brez nje razsulo v drobce brez središča? Fluid, ki veže posameznike v narod s skupnimi tradicijami, bolečinami in nadami! V narod s svetinjami, nedotakljivimi sleherinem brez ozira na svetovni nazor in politično prepričanje, vzvišenimi nad strankarsko, izvzetimi iz vseh slučajnosti in dnevnih prevratov.

Vedeti moramo tudi, da ljubljansko gledališče ni navadno provincialno podjetje, da se ne bo smelo nikdar primerjati memškim provincialnim gledališčem, nego, da je vseslovensko gledališče, matica vsem odrom po vseh naših pokrajinh. Maribor, Celje, Jesenice, Trst — vse se ozira v Ljubljano, v nji gleda svo vzor, od nje črpa svoj repertoar in vsa sredstva. Zato ima naše gledališče vse više, svoje narodne cilje in naloge. In kdor govori ali dela zoper naše gledališče, govori in dela zoper slovenstvo in zoper bodočnost, ki si jo vstvarja.

Vsi pravi ljudje pri nas, pristaši vseh strank so izprevideli, kako siromašna, ponižna, kako brez bodočnosti je naša kultura brez gledališča. V Ljubljani se je ustanovil konsorcij z namenom, nanovo oživotvoriti slovensko gledališče v Ljubljani ter mu ustvariti krepko gmotno podlago. Lepo se je odzvala Ljubljana; pred vsem so pokazali nje trgovci in denarni zavodi, da pojmujejo jasno pomen kulture za narod; v par tednih se je nabralo nad 280.000 kron za Slovensko gledališče v Ljubljani.

Ali bo za Ljubljano zaostala pokrajina? Ali ni treba vseh rok, vseh glav, vseh sil, ko si gradimo novo, lepo bodočnost? Ali se more in sme samo ena moč med nami odtegniti delu, ko gre za to, da se uvrsti naš narod med druge narode in da ostane vštric z njimi?

Slovenke in Slovenci, videli smo vaše navdušenje za jugoslovansko idejo; zaplamptelo je do zadnje koče, do slednjega moža, do sleherne ženske — ali boste sedaj ostali ob strani, ko je treba tej Jugoslaviji pripraviti pot, dati ji čim globljo vsebino, čim trdnješo utemeljenost? Videli smo, kako so vam duše vsprejemjive za vse lepe in velike ideje; zato se zanašamo na vas, ženske in možje vse naše domovine, da se zavzamete tudi za osrednje ognjišče naše kulture, za slovensko gledališče; važno postojanko našega naroda velja pridobiti. Snujte odobre, podpisujte deleže*) — da se pokaže slovenski narod v teh usodnih časih po svoji ljubezni do svojih svetinj vrednega, stati v kolu najprednejših narodov, vrstnik med vrstniki.

*) Vsak družabnik mora prispevati k kapitalu vsaj z enim deležem po 100 K, ki se mora plačati takoj pri vstopu v končnočajno zvezo. Vsak družabnik jamči edino le s podpisanim deležem.

Vojna.

Bitka na Franceskem.

Nemško podjetje v prostoru Montdidier-Amiens se zadnja dva dni ni nadaljevalo. Podjetje dne 4. aprila torej ni bilo še začetek nove vojne faze, pač pa uvod novih bojev. Med Sommo in Ancro so nemške napadalne divizije vrgle sovražnika nazaj ter v širini desetih kilometrov vdrije do štiri kilometre globoko v njegove pozicije. S tem so Nemci osvojili nekoliko vasi, ki so bile sovražna oporišča ter se znatno približali Amiensu.

Došla so nam naslednja vojna poročila:

Dunaj, 6. aprila. Uradno se razglaša: V Italiji je bojno delovanje zopet ponehalo. — Šef generalnega štaba.

Berlin, 6. aprila. Wolffov urad poroča iz glavnega stana: V krajevnih podjetjih pri Bucquoy in južno Heberne smo ujeli večilo sovražnikov ter uplenili mnogo strojnih pušk. Angleški sinsek proti Puisieux se je izjalovil. Na zapadnem bregu Ancre smo v napadu razširili naše mostišča na obeh straneh Alberta. Južno Somme živalni artiljerijski boji in uspešni infanterijski spopadi. Obstreljevali smo železniške naprave pri Amiensu. Francoski napadi v široki fronti med More-

nilom, so skušali iztrgati nam pridobitev dne 4. aprila; zlomili so se ob težkih izgubah v našem ognju. Montdidier so Francozi obsipali z ognjem. Pred Verdunom je artiljerijski ogenj močno narasel. Z ostali bojišči nič nobega. — Ludendorff.

Dunaj, 7. aprila. Uradno se razglaša: Na italijanski fronti nič novega. — Šef generalnega štaba.

Boji na zapadni fronti.

Geneva, 6. aprila. »Secolo« poroča s francoske fronte: Nemška artiljerija obstrelije novo fronto s topovi najtežjega kalibra. V Amiensu in Compiegne so nastali visled obstrelijanja veliki požari. Hervé pravi v svojem listu »Victoire«: Ce pade Amiens, potem je Pariz v nemški oblasti.

Angleške izgube.

Berlin, 7. aprila. Wolffov urad poroča: Po ovinku preko Hulla so dospele sedaj prve vesti o angleških izgubah na Holandsko. V dobi nemške ofenzive, to je od 21. do 29. marca, so izgubili Angleži toliko prvovrstnih vojakov kakor leta 1916, ob Sommi, ko so po uradnih angleških podatkih izgubili 412.000 mož. Če se k temu prišteje še število pogrešanih in ujetih angleških vojakov v dobi zadnje ofenzive, računa se lahko s pol milijonom vojakov, katerih je v ti kratki dobi izgubila angleška armada.

Berlin, 7. aprila. Wolffov urad poroča iz glavnega stana: Na bojni črti so se razvili včeraj popoldne ljudi artiljerijski boji, katerim so sledili močni angleški in francoski napadi ob rekah Ancre in Avre. V gostih masah prodiranjo angleški potki so bili ob obeh straneh mostišča pri Albertu v našem ognju uničeni. Južno Villerea se za boj pripravljene sovražne čete v našem ognju niso mogle razviti. Z drugih front pripeljane francoske divizije so naskočile na zapadnem bregu Avre med Castel in Mailly, vzhodno Thory, pri Cantigny in petkrat pri Mesnihu, povsod brez uspeha. Ob težkih izgubah so se izjalovili francoski napadi ponajveč v srditem bližinskem boju. Čete armade generala Boehma so včeraj zjutrat napadle sovražne pozicije na južnem bregu Oise pri Amigny. Nekateri oddelek so izsilišili prehod čez široki, na mnogih kralih močvirnatih odsek Oise ter vzeli z naskokom predmeštja Chaunu: druge čete pa so od vzhoda sem v naskoku osvojile močne sovražne pozicije pri Amigny in severovzhodno v goizdu Coucy. Dosegli smo črto Bichancourt-Autreville-Boris. Vsled unijujočega ognja naše artiljerije so imeli Francozi ogromne krvave izgube. Naši oddelki so dovedli 1400 ujetih Francozov. Obstrelijanje Reimsa se je nadaljevalo. V zračnem boju smo sestrelili 18 sovražnih letal. Z drugih bojišč nič neosebnega. — Ludendorff.

Berlin, 7. aprila zvečer. Na južnem bregu Oise smo izvojevali v napadu nove uspehe. Vzeli smo Pierremande in Folbray.

Zadnje vesti.

Rusija in Japonska.

Moskva, 7. aprila. Reuterjev urad poroča: Sovjet ljudskih komisarjev je storil politične korake proti nastopu Japoncev v Vladivostoku ter vsem sovjetom v Sibiriji ukazal, da se upro napadu na rusko ozemlje.

Petograd, 7. aprila. Manifest sovjeta ljudskih komisarjev dolži Japonsko, da namestava strmoglavit republiko in se polastiti Sibirje ter izjavlja, da je Japonska smrtni sovražnik republike. Sovjet zahteva izjavilo alianco in jih svari: njih odgovor bo v veliki meri uplival na viranje politiko sovjeta.

Moskva, 7. aprila. Poluradno se poroča, da so se poleg japonskih izkrcale tudi angleške čete v Vladivostoku.

Nemci na Finsku.

Petograd, 7. aprila. Nemške ladje, med njimi dva dreadnoughta, so pri otoku Hangö napadle rusko ladjevje. Tri velike russke ladje so bile od lastne posadke razstreljene. Danes zjutraj so Nemci izkrcali 12.000 mož, ki so začeli ofenzivo proti Helsingforsu, da se uduši državljaška vojna.

Ententa upa.

Rotterdam, 7. aprila. Pariški »Temps« poroča iz Švice: Resna poročila javljajo, da se bo Avstro-Ogrska v dveh mesecih nahajala v takih notranjih težkočah, da ti bo nadaljevanje vojne postal nemogoče. Zato Nemčija na zpadu tako hiti s svojo ofenzivo.

Japonci v Vladivostoku.

Washington, 6. aprila. (Reuterjev ur.) Vnajni urad je prejel poročilo, da so Japonci izkrali v Vladivostoku pomorske čete, da varujejo življenje in posest japonskih državljanov.

Wilson za nadaljevanje vojne.

Washington, 7. aprila. Pri včerajšnji slavnosti obletnice vojne napovedi Združenih držav in povodom razpisa tretjega vojnega posojila je predsednik Wilson govoril v Baltimorju ter v svojem govoru izvajal: Združene države so sedaj bolj kot kdaj prepričane, da bi bila, če izgubimo vojno, izgubljena njih pozicija kot velik narod in obenem izgubljena tudi njih svetovna misija. Jaz sem brez pridržka in brez dvoumih fraz razkril ameriške ideale in namere ter pozval sovražnike, naj ravno tako odkrito povedo, kaj nameravajo. Odgovorili so na nedvoumen način, in izjavili, da ne štejejo pravice, ampak gospodstvo in neovirano veljavo njihove volje. Nemci niso odgovorili po svojih državnikih, ampak po svojih vojaških voditeljih, ki faktično vladajo v Nemčiji. V Združenih državah ne moremo prezreti, kaj so storili v Rusiji, na Finsku, v Ukrajini in v Rumuniji in opravičeno je naše domnevanje, da bi storili isto na zapadni fronti, če bi ne stali nasproti armadam, katerih niti njihove močne in slabotne. Ako sem predlagal tak mir, je prišel odgovor od nemških poveljnikov v Rusiji, a o ponemu tega odgovora ne morem biti v dvomu. Jaz sprejemem to izzivanje in vem, da je sprejemem tudi Vi. Mi zamoremo dati le en odgovor in ta je: sila do skrajnosti, sila brez mera in meje, resnična zmagoslavna sila, ki bo zeton upostavila svetovni zakon in zdrobila vrah vsako sebično nadvlado.

Moskva 7. aprila. Nota ljudskega komisarja za vnanje zadeve Čicerina obvešča ukrajinsko ljudsko republiko da Rusija sprejme predlog, naj se takoj prično mirovna pogajanja. Pogajanja naj bi se vršila v Smolensku.

Aprovizacija.

Bele izkanice za goveje meso, dobe meso v sredo, dne 10. t. m. in v soboto, dne 13. t. m. od 7 ure zjutraj do 11 ure dopoldne pri onih mesarjih, katere imajo označene na svojih izkanicah. Izjema je samo za one, kateri imajo na svojih izkanicah označenega mesarja Lovšeta, pri katerem ne dobę meso, ker ima zaprto mesnico. Namesto pri tem mesarju dobe meso pri Klemencu (Jager) v na Kresiji. Cena mesu je maksimalna.

Meso na rumene izkaznice D po normalni ceni. Stranke dobe meso v torek, dne 9. t. m. od 3. do 5. ure popoldne v sv. Jožefu cerkvi na Poljanski cesti: od 3. do 4. štev. 1 do 225, od 4. do 5. štev. 226 do konca.

Meso za III. in IV. uradniško skupino. Stranke dobe meso po normalnih cenah v torek, dne 9. t. m. v cerkvi sv. Jožefa in sicer od 1. do 3. III. skupina od 1. do 2., IV skupina od 2. do 3.

Ureditev prodaje govejega mesa za ta teden. Pri mesarjih, na stojnicah in v mesnicah dobe ta teden zopet goveje meso le oni, ki so prejeli od mestne aprovizacije pred kratkim belo izkaznico. Mesarji bodo oddajali na teden meso le v sredo in soboto. Vsaka stranka dobi 15 dkg govejega mesa na osebo. Udeleženci raznih ubožnih akcij dobe tudi po 15 dkg mesa na osebo kakor drugi ljudje po mesnicah. Ti pa ne dobe mesa pri mesarjih, marveč v cerkvi sv. Jožefa, oziroma na Poljanski cesti št. 15. Pri teh se bo meso oddajalo tako, da ga bo nekaj na prodaj po znižanih cenah drugo pa po isti ceni, kakor pri mesarjih. V naslednjem razdelilnem načrtu ne pridejo v poštev stranke, z zelenimi izkaznicami A in izkaznicami I. in II. uradniške skupine. Za te objavimo pozneje in pravočasno, kje dobe meso.

Stranke z zelenimi izkaznicami A dobe meso brez plačno v torek, dne 9. t. m. in v soboto, dne 13. t. m. popoldne od 2. do 3. ure v "ljudski mesnici" v Bahovčevi hiši, nasproti cerkve sv. Jakoba. Izkazati se morajo z zelenimi izkaznicami A in s krušnimi izkaznicami. Odslej dalje bodo prejemale stranke z zelenimi izkaznicami A meso brezplačno na istem kraju in ob istih dneh in ob istem času vse naslednje tedne.

Gostilničarjem in njihovim stalnim gostom. Mestna aprovizacija je že razglasila, naj oddajo gostilničarji bele mesne izkaznice svojih gostov, toda do zdaj še vedno ni prejela vseh izkaznic. Opozarjam gostilničarje in ravno tako goste, da oddajo nemudoma bele mesne izkaznice. Aprovizacijski urad sprejema izkaznice do četrka 11. t. m. do 12. ure dopoldne. Povdarjam, da je to zadnji rok. Kdor ne bo temu pozivu ugodil, bo brez mesa, oziroma brez kosila.

Izkaznice ubožnih akcij dobe meso po običajno znižanih cenah na Poljanski cesti št. 15 v naslednjem redu: Zelen B št. 1 do 1200 v četrtek, dne 11. aprila od 1. do 6. pop., Zelen B št. 1200 do konca v soboto, dne 13. aprila od 1. do 9. popoldne. Rumen C stev. 1301 do konca v pondeljek, dne 8. aprila od 1. do 6. popoldne. Rumen C št. 1 do 1300 v sredo, dne 10. aprila od 1. do 6. popoldne. Stranke, ki dobe meso pri mesarjih, morajo prinesi s seboj belo izkaznico in izkaznico za meso (rodbinsko izkaznico). Stranke iz ubožne akcije, ki dobe meso v cerkvi sv. Jožefa, oziroma na Poljanski cesti, morajo prinesi s seboj izkaznice za ubožno akcijo in izkaznice za meso. Občinstvo se v lastnem interesu opozarja, da se brezpogojno ravna po tem razpisu.

I. in II. uradniška skupina prejmeta meso v torek, dne 9. t. m. in v soboto, dne 13. t. m. dopoldne v "ljudski mesnici" v Bahovčevi hiši nasproti cerkve sv. Jakoba. Določen je tale red: I. uradniška skupina št. 1 do 200 od 7. do 8. štev. 201 do konca od 8 do 9. Druga uradniška skupina od 9 do 10. Kilogram stane 2 kroni. Odslej dalje bodo prejemale stranke z uradniškimi izkaznicami I. in II. kategorije meso po 2 kroni kilogram na istem kraju, ob istem času in ob istih dneh vse naslednje tedne.

Razno.

* Koliko znašajo vojni stroški? Vojni stroški vseh držav in dežel, všeči nevtralne, znašajo dosedaj 700 milijard kron. Ako vojna traja še nekaj časa, daj se doseže prvi biljon, seveda v gotovini. To je približno vse ljudsko premoženje Nemčije in Anglije skupaj pred vojno.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Josip Petajan.

Tisk „Učiteljske tiskarne“ v Ljubljani.

Hlapca in vajenca

sprejme takoj

Učiteljska tiskarna.

Učiteljska tiskarna

Ljubljana Frančiškanska ul. 6,

registrirana zadruga z omejeno zavezo.

Tiskovine za šole, županstva in urade. Najmoderneje plakate in vabila za shode in veselice.

Letne zaključke

Najmodernejša uredba za tiskanje listov, knjig, brošur, muzikalij itd.

Stereotipi.

Litografija.

Najbolj zanimiv in najboljši slov. ilustrovani tednik so:

TEDENSKE SLIKE

ki priobčujejo vsak teden mnogo zanimivih slik z bojišč in o drugih važnih aktualnih domačih in tujih dogodkih, ter obilo zanimivega čtiva: pesmi, povedi, **Jako zanimiv, lep detektivski roman**, poučne članke in črtice iz gospodinjstva, zdravstva, vzgojeslovja, tehnike in sploh vseh strok poljudnega znanstva.

"TEDENSKE SLIKE" so nepolitičen in nestrankarski ilustrovani tednik, ki je posvečen le zabavi in pouku.

"TEDENSKE SLIKE" bi naj imela naročene vsaka rodbina, vsaka gostilna, kavarna, vsako društvo itd. Zahtevajte "TEDENSKE SLIKE" povsod in pridobivajte naročnikov.

"TEDENSKE SLIKE" stanejo četrt leta K 3'80 pol leta K 7'50 in celo leto 15— K. Naročite si "TEDENSKE SLIKE" takoj!

Pošljite nam svoj naslov in pošljemo Vam 1 številko "TEDENSKE SLIKE" zastonj in poštne prosto na ogled.

Upravništvo lista "TEDENSKE SLIKE"
Ljubljana, Frančiškanska ulica 101.

Vsa pohištvena in stavbena mizarska dela

prevzame

Produktivna zadruga ljubljanskih mizarjev

reg. zadruga z om. poroštrom

Vič-Glince pri Ljubljani

po izredno solidnih cenah in jamči za dobro izvršbo.

Ima že doslej najboljše referenčne.